

IN SPATELE CORTINEI DE FIER

Cu trupele sovietice pe teritoriul sau, România a pasit in era comunista. Pe 30 decembrie 1947 Regele Mihai I a fost obligat sa abdice si a fost proclamata Republica Populara. Partidele politice au fost scoase in afara legii in timp ce Partidul Comunist (fondat in 1921, in anii premergatorii daca avea 1000 de membri) care s-a identificat cu interesele sovietice, a preluat intreaga putere prin forta. A exercitat format, in numele ideologiei care era straina istoriei României, cu ajutorul tuturor aparatelor de represiune atotputernice si omniprezente (organizata in 1948 cu suport din partea si dupa modelul temutei politii secrete sovietice). "Construirea socialismului" a inceput prin punerea bazelor unei economii planificate cu accent pe tipul stalinist de industrializare, ceea ce a insemnat nationalizarea industriei, a bancilor si companiilor de transport (1948), colectivizarea fortata a agriculturii (1949-1962). In anii 50 intreaga elita politica si culturala a României a fost practic eliminata din viata publica (membrii acesteia au fost arestati si multi dintre ei au murit in inchisoare sau au fost persecutati). Modelul sovietic a fost introdus in toate domeniile societatii. România a devenit membra a CAER (1949-1991) si a tratatului de la Varsovia (1955-1991) iar in 1955 a devenit membra ONU.

Dupa moartea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej (1965), functia de conducator al partidului, care dupa 1967 s-a cumulat cu cea de sef de stat, a fost monopolizata de Nicolae Ceausescu. Politica de distantare fata de Uniunea Sovietica (proclamata deja de catre predecesorul sau in 1964) si promovarea unei linii proprii in politica interna si externa (stabilirea de relatii diplomatice cu Germania Federala, mentinerea legaturilor cu Israelul si dupa razboiul arabo-israelian din 1967, in particular, condamnarea invaziei Cehoslovaciei din 1968 de catre tarile Tratatului de la Varsovia) nu a afectat structurile specifice ale societatii comuniste, care erau folosite pentru consolidarea gradata a puterii atotputernice proprii in cadrul partidului si statului. Acesta a fost momentul care a introdus stadiul nationalit al comunismului in România si promovarea cultului personalitatii de tip asiatic; dictatorul si sotia acestuia Elena Ceausescu au fost transformati in intruchiparea tuturor valorilor istorice românesti. Istoria a fost practic rescrisa dupa instructiunile, gustul si capriciile proprii ale lui Ceausescu. Aceeasi idee a guvernat si luarea de decizii in toate domeniile. In 1989 economia României era caracterizata de proprietatea "socialista" generalizata (de stat si cooperatista), centralizare excesiva, planificare rigida, eficienta scazuta, neechilibrarea intre ramurile si subramurile productive, existenta de intreprinderi gigantice mari consumatoare de energie, toate acestea fara orice corelare cu resursele materiale prime al tarii etc.

Taierea exagerata a importurilor si fortarea promovarii exporturilor, ignorand orice criteriu de eficienta, impreuna cu platirea datoriilor externe, care a avut loc la inceputului lui 1989 (intre 1975 si 1989 România a platit datorii in valoare de peste 21 milioane de dolari), toate acestea au cauzat o puternica criza a economiei. In vreme ce alte tari central si est europene au facut incercari timide de reforma in propriile economii si vietii sociale, România, sub conducerea lui Ceausescu, urma un curs diferit, catre un regim neo-stalinist care intr-un sfarsit a paralizat toate mecanismele vietii sociale. Ultimi ani sub conducerea lui Ceausescu, in timpul carora resursele tarii au fost utilizate pentru a construi proiecte mamut, pentru a satisface megalomania dictatorului, a adus un declin in standardul de viata al populatiei aproape de limita suportabilului

si la izolarea tarii de restul Europei si chiar de tarile comuniste "surori". Acest lucru, de asemenea, este o explicatie a violentei ce a caracterizat colapsul comunismului in România, urmat de revolta poporului din decembrie 1989.